(గత సంచిక నుంచి తరువాయి)

2

అనన్యా! మళ్ళీ ప్రేమ అసాధ్యం కాదు.

అందాల ఊటీలో ఎవరైనా విదేశీ టూరిస్టు పరిచయం కావచ్చు. స్వదేశీ అయితేనేం? ఒక గొప్ప ఆర్టిస్టు లేదా ఫోటోగ్రాఫర్ లేదా కవి, రచయిత.. ఎవరో ఒక ఆదర్శ వ్యక్తి ప్రకృతి ఒడిలో కొత్త అర్థాన్నీ పరమార్థాన్నీ అన్వేషిస్తూ తారట్లాడుతూ తారసపడవచ్చు.

ఏం అనన్యా? ఇదేం అసాధ్యమా?

ఒక భగ్న ప్రేమికుడే కావచ్చు. జీవితం మీద విరక్తి పుట్టి వైరిగా కొండ కోనల వెంట తిరుగుతున్న ఒంటరి జీవి కావచ్చు. ఎవరో ఒక స్వాప్నికుడు ఒక ఆదర్శజీవి మరో జీవి సాహచర్యం కోసం తపించి పోతున్న ఆర్తజీవి కావచ్చు.

పొడవు పొడవుగా ఉన్న నీలగిరి చెట్ల దారిమలుపులో ఎదురు కావచ్చు. శ్రీగంధం చెట్ల వాసనల మధ్య నుంచి చిత్రంగా నడిచి రావచ్చు.

దిగులు నిండిన ఆ కళ్ళలో నిన్ను చూడగానే దివ్యమైన ఆనందం చిమ్ముకు రావచ్చు.

అనన్యా ఇదేమీ అసాధ్యం కాదు.

హనీమూన్ జంటలు వెచ్చవెచ్చటి కౌగిళ్ళలో కలల్ని పండించుకునే మధుర మోహన స్వప్నసీమ ఊటీ. ఒక కొత్త ప్రణయం ఇక్కడే ఎందుకు పుట్టదు? అతనెవరో ఈ పాటికి ఇక్కడే ఉండొచ్చు. నీలాగే ప్రేమ కోసం ఉండొచ్చు.

ఎత్తుగా ఠీవిగా చేతులు సాచి అతను నీకోసమే నడిచి వస్తున్నాడు.

అతను చేరువ కాగానే నువ్వు తల వాల్చేస్తావు. అతని ముఖమైనా సరిగ్గా చూడలేవు. అతను మాత్రం నీకు బాగా దగ్గరగా వచ్చేసి వెచ్చటి ఊపిరితో నిన్ను కమ్మేశాడు. నీ ముఖం మీదికి అతని పెదవులు వాలుతున్నాయి.

తల విదిలించుకుని ఉలిక్కిపడి లేచింది అనన్య. అడవీ లేదు చెట్లూ లేవు. కౌగిలిస్తున్న ప్రేమికుడు లేడు.

టపటపమని వాన శబ్దం వినిపించింది. ఎప్పుడు మొదలయింది వాన? జివ్వున చలిగాలి బ్లాంకెట్ మడతల్ని చీల్చుకుని చొచ్చుకు వస్తోంది. పక్కనే ముడుచుకుని పడుకున్న అసిస్టెంట్ నీల ఇంకా వణికిపోతూ మూలిగింది.

ప్రేమికుడు లేడు. ఎప్పుడొస్తాడో మరి.

చలికి భయపడి అలాగే ఒదిగి పడుకుంది అనన్య. మెరుపులో మెరుపు మెరుస్తోంది.

కిటికీ అద్దం మీద జల్లులు జారుతున్నాయి.

మెరుపు మెరిసినప్పుడు మాత్రమే కనిపిస్తున్న ఆ జల్లులు జారిపోతున్న కలలేమో అనిపిస్తున్నాయి...

✡✡✡

"అమ్మో! ఇప్పుడు పులి వస్తే ఎలాగ?" అంది అసిస్టెంట్ నీల భయపడిపోతూ.

మదుమలై అడవుల్లోకి దూసుకు పోతోంది సఫారీ. జీప్‌లోంచే ఆనందంగా దృశ్యాల్ని షూట్ చేస్తున్నాడు కెమెరామన్ ఖాన్. అధ్వాన్నంగా ఉన్న తారురోడ్డు. కీకారణ్యం. చెట్ల నీడలే దట్టమైన చీకట్లు కమ్మి చల్లదనాన్ని చిమ్ముతున్నాయి. అక్కడా ఇక్కడా ఎండ పొడలు పడుతున్నాయి.

లోయ అంచున రోడ్డు మలుపులో సఫారీ ఆపించి చెంగున దిగి మైక్ చేత్తో పుచ్చుకుంది అనన్య.

ఆమె మీదికి కెమెరా ఫోకస్ చేశాడు ఖాన్. తడుముకోకుండా కెమెరాలోకి చూస్తూ చెప్పుకుపోతోంది అనన్య..

"...నీలగిరి పర్వత శ్రేణుల కింద వందల కిలోమీటర్ల మేర విస్తరించింది ఈ మదుమలై అటవీ ప్రాంతమే. అయితే సరిగ్గా ఈ అడవి మధ్యలోనే అత్యాధునికమైన శాస్త్రపరిశోధనా కేంద్రం నెలకొల్పాలనే ప్రణాళిక సిద్ధమైంది. అదే ఇండియన్ న్యూట్రినో ప్రాజెక్ట్. ఈ ప్రాజెక్ట్ వల్ల శాస్త్రపరిశోధనల రంగంలో ఇండియా ప్రతిష్ఠ చెప్పలేనంతగా పెరుగుతుందంటున్నారు. ఈ ప్రాజెక్ట్ కేంద్రం కోసం ఈ ప్రాంతంలో చాలా పెద్ద సొరంగం ఒకటి తవ్వాల్సి ఉంది.

భారీ ఎత్తున జరిగే ఈ నిర్మాణ కార్యక్రమం వల్ల మధుమలై అటవీ ప్రాంతంలో చాలా చోట్ల వన్యప్రాణులకు విపరీతమైన ఇబ్బందులు ఎదురవుతాయని స్థానికులు అంటున్నారు. ఇప్పటికే ఈ అడవుల్లో తిరిగే వాహనాల మీద అప్పుడప్పుడూ ఏనుగులూ పులులూ దాడిచేస్తుంటాయి. గత రెండేళ్ళలో ఏనుగుల దాడుల్లో పాతిక మందిపైగా చనిపోయారు. న్యూట్రినో ప్రాజెక్ట్ కోసం సొరంగం తవ్వడం మొదలు పెడితే పులులు కూడా డిస్టర్బ్ అవుతాయి. అవి డిస్టర్బ్ అయితే..."

అని చెబుతున్న అనన్య హఠాత్తుగా మాటలు ఆపేసింది. కాళ్ళకింద భూమి కదిలిపోయిందా అన్నట్టు ఆమె ముఖంలో కలవరపాటు గడ్డకట్టింది. ఆమె వైఖరి అర్థంకాని ఖాన్ వ్యూఫైండర్ నుంచి కళ్ళు తిప్పి చూశాడు.

డ్రైవర్ సుబ్రమణ్యం, మేనేజర్ సుధాకర్, అసిస్టెంట్ నీల.. అయోమయంగా చూస్తున్నారు. అనన్యను వాళ్ళు ఎప్పుడూ అలా చూళ్ళేదు. అందరూ నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆమె చూపు వెంటే చూపులు తిప్పి చూశారు.

నిశ్శబ్దంగా భూమి చీలిపోతే చూస్తూ చూస్తూ ఎవరు మాత్రం ఎలా స్పందించగలరు?

సఫారీ వాహనం పైకి అప్పుడే ఎక్కి నిలబడుతోందొక పెద్దపులి. ఠీవిగా నిదానంగా బానెట్ మీదకి ఎక్కి నిలబడి నాలుక ముందుకు సాచి నెమ్మదిగా మూతి తుడుచుకుంటోంది.

పచ్చటి నల్లని చారలతో నిగనిగలాడే సౌష్టవంతో అందంగా భీకరంగా ఉంది పెద్దపులి.

అందరి గొంతులూ ఒక్కసారి మూగబోయాయి. మంత్రం వేసినట్టు ఎక్కడివాళ్ళక్కడ నిలబడి పోయారు. కదిలితే భయం. అడుగు వేస్తే భయం. తల తిప్పినా భయమే. ఎటుపోవాలి? ఏం చెయ్యాలి? ఎవరితో చెప్పాలి? అందరూ కూడబలుక్కుని ఏమైనా చెయ్యడానికీ అవకాశంలేదు.

ఎవరో ఒకరు ఏదో ఒకటి చేస్తే అలా ఫాలో అయిపోవచ్చునని ప్రతివాళ్ళూ అనుకోవడమే. కాలం క్రూరంగా నిర్దాక్షిణ్యంగా గడ్డకట్టిన క్షణాలు అవి.

నోటిలో మాటలు నోటిలోనే ఆపేసిన అనన్య నెమ్మది నెమ్మదిగా చూపు తిప్పి ఖాన్‌కు చిన్నగా సైగ చేసింది. అది గ్రహించిన ఖాన్ మొండి ధైర్యంతో కెమెరాను అలాగే ఒడుపుగా తిప్పుతూ పులిమీదకి ఫోకస్ చేశాడు.

పులి వీళ్ళందర్నీ గమనించిందా?

అది సఫారీ వాహనం పైకి ఎందుకు ఎక్కింది? మనుషులు వాహనం దగ్గరికి వస్తే పచ్చిగా నమిలి ఫలహారం చేద్దామనుకుందా?

ఖాన్ ప్రాణాలకు తెగించి పులిని షూట్ చేస్తుండగా అనన్య మెల్లగా సుధాకర్‌కు చేత్తో సైగ చేసింది. ఆపదల్లో మనిషి మెదడు మామూలు కన్నా చురుగ్గా పనిచేస్తుంది.

అనన్య సైగను గమనించిన సుధాకర్ తనకు చేరువలో ఉన్న ఎండు కొమ్మను నెమ్మదిగా అందుకుని రోడ్డు అవతలకి సాధ్యమైనంత దూరానికి విసిరేశాడు. ఎత్తుగా ఎగిరి వెళ్ళిన ఆ కొమ్మ చెట్ల మీద వాలి అక్కణ్ణుంచి జారి పొదల్లోకి చప్పుడు చేస్తూ దొర్లిపడింది.

ఆ శబ్దం వినబడగానే పులి హఠాత్తుగా మెడతిప్పి అటువైపు చూసింది. సమయస్ఫూర్తితో డ్రైవర్ సుబ్రమణ్యం ఒక్క ఉదుటున సఫారీ దగ్గరికి పరుగెత్తి లాఘవంగా డోర్ తీసి లోపలికి ఎక్కాడు.

ప్రాణాలు పైపైకే ఎగిరిపోతున్న భయంతో నీల, సుధాకర్ కూడా సఫారీ చేరుకున్నారు.

అంతటి విపత్కర పరిస్థితిలో కూడా ఖాన్ షూట్ చేస్తూ చేస్తూనే సఫారీ దగ్గరకి చేరుకుని ఇంకా స్థిమితంగా పొదల వైపు ఫోకస్ చేశాడు.

విజయోత్సవంతో ఉత్కంఠతో అనన్య జీప్ దగ్గరికి వచ్చేసింది గాని వెంటనే ఎక్కేయ్యకుండా మళ్ళీ మైక్ చేత బుచ్చుకుని పోజ్ ఇస్తూ కెమెరాలోకి చూసి మాట్లాడింది.

"..మదుమలై అడవుల్లో ఇటువంటివి సర్వ సాధారణం. పులులు ఉండే ప్రాంతంలోకి మనము వచ్చాం. అవి మన ఇంటికీ మన ఊరికీ రాలేదు. వాటిని హాయిగా బ్రతకనివ్వాలంటే మనం అవి ఉండే ప్రాంతాల్ని అనవసరంగా డిస్టర్బ్ చెయ్యకూడదు... ఈ పులి చూశారా ఎంత ఠీవిగా ఎంత గంభీరంగా ఈ అడవిలో సంచరిస్తోందో.." అంటూ అనన్యధీర గంభీరంగా నవ్వేసింది గాని అంతలో ఖాన్ గావుకేక పెట్టాడు.".. అనన్యా.. స్టాపిట్.. పులి మళ్ళీ వచ్చేస్తోంది.. కమాన్.."

క్షణాల్లో మళ్ళీ వాతావరణం ఉత్కంఠ భరితమైపోయింది. చెట్లలో మెరుపు మెరిసినట్లు పొదల్లోంచి పులి ఛెంగున ఇవతలికి దూకడం చూడగానే సుబ్రమణ్యం సర్రున జీప్ స్టార్ట్ చేశాడు.

"అనన్యా... కమాన్.. ఎక్కెయ్యి.. క్విక్.. రా.." అని అందరూ కేకలేశారు. కాని అందరూ అలా కేకలు వెయ్యాల్సింది కాదు.

ఇదివరకు పులి బానెట్ మీద ఉన్నప్పుడు అందరూ ఎలాగ నిశ్శబ్దంగా ఉండి తర్వాత తెలివిగా దాని దృష్టి మళ్ళించారో ఇప్పుడూ అలాగే మొదట నిశ్శబ్దంగా ఉండాలిసింది.

అయితే సఫారీ స్టార్ట్ చేసిన శబ్దంతో పాటు అందరూ కేకలు వేసిన శబ్దం పులి దృష్టిని చెదరగొట్టాయి.

రెండుమూడడుగుల్లో జీప్ దగ్గరికి చేరుకోబోయిన అనన్య తొట్రుపడుతూ ఉన్నచోటే ఆగి పులివైపు చూసింది.

సరిగ్గా అప్పుడే పులి ఇంకెటువైపూ చూడక కేవలం అనన్య వైపే సూటిగా చూసింది.

భీకరంగా తల ఎగరేసి పెద్దగా గాండ్రించింది.

ఆ శబ్దం తల ఎగరేసి అడివంతా ప్రతిధ్వనించింది.

అనన్యా నువ్వు అయిపోయావ్ నీ జీవితం ఇంతటితో ముగిసింది దేవుణ్ణి ప్రార్థించుకో అంతా అయిపోయింది.. అనిపించిన క్షణంలోనే అనన్య స్థాణువులా నిలబడిపోయింది. పులి మరోసారి గాండ్రిస్తూ వెనుక కాళ్ళ మీదకిందకు వంగుతూ వెనక్కి తగ్గి ముందుకు లంఘించడానికి సిద్ధమయింది.

మెరుపులు చీలినట్లు అనన్య మెదడులో కరెంటు కొట్టింది.

చావుబతుకుల సంధిరేఖ మీద భయం నశించింది. తెగింపు విజృంభించింది.

ప్రాణభయంతో పారిపోవలసిన అనన్య అటూ ఈటూ పరిగెత్తకుండా ఒక్కసారిగా ఊపిరి బిగపట్టి పులికేసి నెమ్మదిగా అడుగులు వేసింది. ధిక్కరింపుగా పులికళ్ళలోకి ఉరుముతూ చూసింది.

కాలం ఆగిపోయిన ఆ క్షణంలో పులికి ఏమయిందో తెలియదు. అది ముందుకు ఎగిరి దూకకుండా ఆగిపోయి చిత్రంగా మెడ వాల్చి అనన్య కేసి ఎగాదిగా చూసింది. మళ్ళీ గాండ్రించింది.

ఇక చచ్చిపోయానే అనుకుంటూ అనన్య తొణుకూ బెణుకూ లేకుండా పులివైపు ఇంకో అడుగు వేసింది. జంకూ గొంకూ లేకుండా ఇంకో అడుగు వేసింది.

మరుసటి క్షణం పెద్దపులి గబుక్కున పక్కకు తిరిగి మెరుపులా దూకి పొదల్లోకి వెళ్ళిపోయింది. ఆకులు గలగలమన్న శబ్దం అంతకంతకూ దూరమైపోయింది. గడ్డకట్టిన దృశ్యం కరుగుతున్నట్టుగా చాలాసేపటికి ఒక్కొక్కరూ కదిలారు. అప్పటికి సొమ్మసిల్లిపోతున్న అనన్య మీద నీళ్ళు చల్లారు.

"థేంక్ గాడ్." అంటున్న అనన్యను అందరూ చిత్రంగా చూశారు.

✡✡✡

"మేడం గారున్నారు.. ఇంక ఏ పులి వచ్చినా భయంలేదు" అంటూ ఉత్సాహంగా జీప్‌ని ఊటీ ఘాట్ రోడ్‌లో మలుపులు తిప్పుతూ దూకిస్తున్నాడు సుబ్రమణ్యం.

"నమ్మలేని అద్భుతమే జరిగింది. అయినా సరిగ్గా సమయానికి ఆ సీన్‌ను ఖాన్ షూట్ చెయ్యలేకపోయాడు... అదే భాధగా ఉంది" అన్నాడు సుధాకర్.

"మైండ్ పని చెయ్యలేదు" అన్నాడు ఖాన్ విచారంగా "మేడం గారికి మాత్రం మైండ్ అద్భుతంగా పనిచేసింది. కాని ఇక్కడ ఇలా జరిగిందన్నా ఎవరూ నమ్మరు. అనన్య మేడం గారి ధైర్యసాహసాలకి ఎటువంటి అవార్డు ఇచ్చినా తక్కువే.." అన్నాడు పులికించిపోతూ.

"ఏమిటో అప్పుడలా అనిపించింది.. చేసేశాను కానీ... పులికి ఎదురు వెళ్ళాలనే ఆలోచన నాకెందుకు వచ్చిందో ఎలా వచ్చిందో.. నాకు తెలియదు మరి.." అంటూ పులి సన్నివేశంలో ప్రతిక్షణాన్నీ నెమరు వేసుకుంది అనన్య.

"ఫెంటాస్టిక్! ఫెంటాస్టిక్!" అని గొణుగుతూనే ఉన్నాడు సుధాకర్. అంతకు మించి ఇంకేమనాలో ఏ మనుకోవాలో అతనికి తెలియడంలేదు.

ఉండి ఉండి సిగరెట్ ఊదుతూ ఖాన్ ఉన్నట్టుండి నవ్వుతూ "ఈ సందర్భంగా నాకో పిట్టకథలాంటిది గుర్తొస్తోంది.. చెబితే మేడంగారు కోప్పడతారేమో.." అన్నాడు.

"ఆఁ చెప్పక పోతేనే కోప్పడతాను.. కమాన్ చెప్పెయ్యి .. లేకుంటే పెద్దపులిని కేకేసి పిల్చి నీ మీదికి ఉసిగొల్పుతాను.." అంది అనన్య బెదిరింపుగా.

"అనగనగా ఒక సర్కస్ కంపెనీ.." అంటూ పిట్టకథ మొదలుపెట్టాడు ఖాన్.

..ఆ సర్కస్ కంపెనీలో రింగ్ మాష్టర్ ఉద్యోగం ఖాళీ పడింది. పులుల్నీ సింహాల్ని పూర్తిగా కంట్రోల్ చేస్తూ కావలసినట్టు ఆడించే పని రింగ్ మాష్టర్‌దే

కొరడా ఝుళిపిస్తూ క్రూర జంతువుల్ని ఆడిస్తుంటే చూసే వాళ్ళకు అద్భుతంగా అమానుషంగా ఉందనిపిస్తుంది కాని రింగ్ మాష్టర్‌కు చాలా రిస్క్ ఉంటుంది. మొత్తానికి ఈ సర్కస్ కంపెనీలో రింగ్ మాష్టర్ ఉద్యోగానికి చాలా దరఖాస్తులు వచ్చాయి. అన్నీ పరిశీలించాక ఇద్దరు అభ్యర్థుల్లో ఒకతను పాతికేళ్ళ యువకుడు. ఇంకొక అభ్యర్థి పాతికేళ్ళ యువతి.

ఇద్దర్నీ పెద్ద సింహం బోను దగ్గరకి తీసుకెళ్ళారు. అప్పుడే అడవి నుంచి పట్టుకొచ్చినట్టు అతి భీకరంగా ఉంది బోనులో సింహం. అది చిన్నగా మూలుగుతుంటేనే సర్కస్ గుడారం ప్రతిధ్వనిస్తోంది.

"ఒంటరిగా బోనులోకి వెళ్ళి ఈ సింహాన్ని కంట్రోల్ చెయ్యడమే ఫైనల్ టెస్ట్!" అన్నాడు ఇంటర్వ్యూ డైరెక్టర్. "ముందు ఎవరు వెళతారు?" అని అడిగాడు.

"నేను వెళతాను!" అని ముందుకొచ్చింది పాతికేళ్ళ యువతి. "గుడ్ లక్" అంటూ కొరడాను ఆమెకు అందించబోయాడు గాని ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వుతో తిరస్కరించింది. అందరూ అవాక్కయి చూస్తుండగా బోను తలుపు తెరిపించుకుని ఠీవిగా నిర్భయంగా లోపలికి అడుగుపెట్టింది.

జూలు విదిలిస్తూ తలాడించి గురక పెట్టినట్టు మూలిగింది సింహం. చూస్తున్నవాళ్ళకి గుండెలు అవిసిపోయాయి. ఆ అమ్మాయి ధోరణి ఏమిటో అర్థంకాక అందరూ అలా కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు.

నిర్భయంగా నిశ్చలంగా ఆ అమ్మాయి ఆ సింహం వైపే చూసింది.

సింహం కళ్ళలోకే సూటిగా చూస్తూ చకచకా తన ఒంటిమీద బట్టలన్నీ తీసేసింది. ఒక్కనూలుపోగు కూడా లేకుండా పూర్తిగా నగ్నంగా నిలబడి రెండుచేతులూ పైకెత్తి సింహాన్ని ఆహ్వానిస్తూ నవ్వింది. ఆమె నగ్నశరీర లావణ్యం ఒక్కసారిగా మెరుపు కొట్టినట్లయింది.

గర్జించబోయిన సింహం హఠాత్తుగా చూపూ ఊపూ మార్చేసి ఆ అమ్మాయి నగ్న సౌందర్యాన్ని అలా నిశ్చలంగా చూసీ చూసీ నెమ్మదిగా నాలుక సాచి ఆమె పాదాల్ని స్పృశిస్తూ ఉండిపోయింది.

ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వు నవ్వుతూ సింహం జూలు పట్టి చిన్నగా మెత్తగా లాగుతూ దాన్ని ముద్దు చేసి ఆడించింది.

అదంతా చూస్తున్న సర్కస్ కంపెనీ సిబ్బంది అవాక్కయిపోవడమే కాదు ఇంకా ఏమిటేమిటో అయిపోయారు. ఇంటర్వ్యూ డైరెక్టర్ నెమ్మదిగా తేరుకుని ఉద్యోగం కోసం వచ్చిన యువకుణ్ణి ఎగాదిగా చూసి "నువ్వేమంటావ్?" అని అడిగాడు.

పిట్టకథ చెపుతూ ఆగాడు ఖాన్. "నిండైన పరువంలో ఉన్న అమ్మాయి తన నగ్న సౌందర్యంతో సింహాన్నయినా లొంగదీయగలదు అనే నానుడి అప్పుడు నిజంగా నిజమైంది అనుకుందాం.. మరి ఆ యువకుడు ఏమయి ఉండాలి?" అన్నాడు.

"ఇంకేం జాబ్ అతనికి?... అతనికేం హోప్ లేదు.." అన్నాడు సుధాకర్.

"బోనులోకి వెళ్ళే ధైర్యం అతనికి ఉండదు కాబట్టి.. నాకు ఈ ఉద్యోగం వద్దుసార్.. అని వెళ్ళిపోయి ఉంటాడండీ..." అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

"మరంతే కదా!" అని గొణిగింది అనన్య. కాని ఆమెకు అనుమానంగానే ఉంది. ఈ కథలో ఏదో కుట్ర ఉందనిపించింది. "మరంతే కాదు కదా!" అని సన్నగా నవ్వాడు ఖాన్.

"నువ్వేమంటావ్!" అని ఇంటర్వ్యూ డైరెక్టర్ అడిగేసరికి ఆ యువకుడు బోనులోని భీకర సింహం వంకా నగ్నసౌందర్యం వైభవంతో విజయ గర్వంతో వెలిగిపోతున్న యువతి వంకా మార్చి మార్చి చూశాడు.... అని చెబుతూ ఖాన్ జీప్ లో అందరివైపూ మార్చి మార్చి చూసి రిమోట్ కంట్రోల్ బాంబ్‌కి స్విచ్ నొక్కుతున్నట్టు చెప్పాడు..

"నేను వెళతాను బోనులోకి.. ముందు ఆ సింహాన్ని అవతలికి తీసుకెళ్ళిపోండి.." అని అరిచాడు ఆ యువకుడు! ..

కొద్ది క్షణాల అయోమయం తరువాత జోక్ పేలింది. సఫారీ నవ్వుల్తో ఊగిపోయింది. "సారీ మేడం.." అన్నాడు ఖాన్ చిన్నగా. అనన్య ముఖం ఎర్రబడింది. కాని ఆ ముఖంలో గర్వం అతిశయం దాగలేదు.

"అదికథేగాని... ఇందాకా మీరు.. బట్టలు తీసేసేంత పనేమీ లేకుండానే.. పెద్దపులిని కంట్రోల్ చెయ్యడం కళ్ళారా చూశాం.. రియల్లీ మీరుచాలా గ్రేట్ అంటే వెరీ గ్రేట్".

ఊటీ దగ్గర పడుతుండగా అనన్య ఆ వేళ జరిగినదంతా తలుచుకుంటూ జనాంతికంగా చెప్పింది....

"పులికి ఎదురు తిరిగానూ అంటే ఆ క్షణం నాకలా చెయ్యొచ్చు అనిపించింది.. పులికి కూడా భయం బుల్లెట్ల వర్షం కురుస్తుంటే జర్నలిస్టులూ ఫోటోగ్రాఫర్లూ డ్యూటీ చెయ్యాలి... చేస్తారు... పులికి ఎదురు తిరగడం కూడా నా డ్యూటీ అనిపించింది. అంతే... కాని ఎదురు తిరిగినా లాభం లేదనిపించే పరిస్థితి వస్తే ఎవరైనా భయపడాల్సిందే. అటువంటప్పుడు నేనూ భయపడతాను..."

"కమాన్ అనన్యా! నువ్వు తిరుగులేని హీరోయిన్‌నివి... నువ్వెప్పుడూ ఎవరికీ భయపడవు!"

అన్నాడు మేనేజర్ సుధాకర్.

"చెప్పలేం. పులి క్రూర జంతువని తెలుసు. మనిషి దాన్ని పట్టేస్తాడు బోనులో పెట్టేస్తాడు. ఏదో రకంగా దాన్ని లొంగదీస్తాడు. కాని క్రూరత్వాన్ని మనసులో దాచుకుని మన పక్కనే ఉండి.. ఏ క్షణంలో ఎలా దాడి చేస్తాడో తెలీదు.. అందుకే నేను ఎప్పటికైనా మనిషికే భయపడతాను" అంది అనన్య.

"వావ్! కరెక్ట్!" అన్నారు అందరూ.

కరక్టే కదా?

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial